

Bir adama bu soruyu sorunca *demokrasi* diyorsa, dünyanın nasıl bir yer olduğundan bihaberdir. *Demokraasi* çok güzel, leziz, tuzu ve baharatı kıvamında bir yönetim biçimi olabilir ancak imkanın yoksa, _demokrasi mümkün değilse, ve menüde sadece darbe veya şeriat varsa, hangisini alırsın?

Açsın, yürüdün yürüdün, tek bir açık lokanta buldun, daldın içeri, garsona sordun, *sabahtan kalmış patates kızartması* ve *dünden kalmış pilav* var dedi, *ben döner alacağım* diyemezsin.

Bu soruya *demokraasi* diyenler işte bu *döner alacağım* diyen gibi. Veya, gerçekte (hepimizin olduğu gibi) bir tercihi var, yani *şeriat olacağına darbe olsun* diyor ama söyleyip de adını darbeciye, veya tersi tercihini ifşa edip *şeriatçıya* çıkarmak istemiyor. Çünkü aslında pek de aç değil, lokantaya açlıktan değil, can sıkıntısından garsonla konuşmaya girmiş.

Acıkınca ne olur, hepimiz biliyoruz.

Türkiye'nin siyasetine bir süredir yön verdiği halde herkesin geçiştirdiği soru bu. Aç kalmadığımız, gerçek bir kavga ortamı olmadığı için tercihte bulunmak zorunda kalmıyoruz.

Gerçi anladığımız kadarıyla garsonun elinde aslında bu ikisi de yok, Türkiye'de halka rağmen darbe yapacak asker de, halka rağmen şeriatçılık yapacak *dinci* de yok; şekerimizin düştüğünden şikayet etsek de o kadar kötü durumda değiliz. Bir-iki öğün kaçırmakla kimseye bir şey olmaz.

Ayrıntılı darbe planı yaptıkları halde cesaret edemeyişlerinin sebebi herhalde iç savaş korkusuydu. İktidar olmadan önce attığı her adımı İslam'a hizmet görenlerin değiştiği kadar kolay değişmiyorlar, berikiler meseleyi çok daha rahat bir şekilde getirip terakkiye bağladılar.

Derdimiz aslında kimsenin aç olmayışydı. Lafta hepimiz açtık ama aslında o kadar da aç değildik. O sebeple bugün aç kalırsa hangisini tercih edeceğini ifşa eden, *ben darbeciyim* veya *şeriatçıyım* veya buna benzer fikrini söyleyip de menfaatinden, iş imkanından, yerleşeceği kadrodan vazgeçen kişiye kısaca *deli* diyoruz.

Mahkeme önünde kıvırtmaktan bihal olan darbecilerimiz mi daha tırtmış, seneler önce fikrini zikrini iktidar uğruna çürütücü çamaşır suyuyla yıkayan şeriatçılarımız mı, tarihin takdiri gösterecek.